

РЕШЕНИЕ

№ 10948

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **1356** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Д. Т.“ – ООД- [населено място], представлявано от управителя У Ю. чрез адвокат К. К. срещу Решение №4696/28.10.2024г. по НАХД № 12790/2024г. на СРС, 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 783941 –F778756/13.08.2024г., издадено от издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на ТД на НАП [населено място], с което на „Д. Т.“ – ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., на основание чл.185, ал.4 вр. чл. 185, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът по касационната жалба началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е

неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила. Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

В производството пред въззивния съд фактическата обстановка е установена напълно, а именно:

На 03.07.2024г. е извършена проверка на търговски обект – магазин 6106-6108 за аксесоари за коса, находящ се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Д. Т.“ – ООД. В хода на проверката е извършена покупка на един пакет шноли за коса на стойност 7.00лв., заплатена в брой от Е. Д. – инспектор по приходите, за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното и въведено в експлоатация фискално устройство, в работен режим и функциониращо по време на проверката. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан ДФО за дата 03.07.2024г., от който е видно, че за деня на проверката не са отразени продажби чрез издаване на фискална касова бележка.

Въз основа на направените констатации на 18.07.2024г. издаден АУАН, като в него актосъставителят Е. Д. – инспектор по приходите е описала констатираното и го е квалифицирал като нарушение по чл.118 ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация е издадено оспореното НП, с което на данъчнозадълженото лице е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв., на основание чл.185, ал.4 вр. чл. 185, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Административнонаказващият орган е мотивирал размерът на наложената имуществена санкция с обстоятелството, че деянието е повторно по смисъла на §1, т.35 от ДР на ЗДДС – след като за същото нарушение по чл. 118, ал. 1 ЗДДС е издадено наказателно постановление № 769750–F764057/14.05.2024г., влязло в сила на 05.06.2024г.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. В хода на административнонаказателното производство не са констатирани допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до ограничаване правото на защита на нарушителя. Посочена е датата на извършване на нарушението, мястото, срокът, в който е следвало да бъде подадено заявлението за регистрация и срокът, в който реално е постъпило същото. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, като същото не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

При постановяване на съдебното решение е допуснато нарушение на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е приел за несъмнено, че дружеството не е изпълнило задължението си за направеното плащане да издаде фискална касова бележка. Касаторът правилно е подведен под административнонаказателна отговорност за извършено административно нарушение

на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като деянието е описано съгласно изискванията на ЗАНН както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление. Безспорно е установено, че деянието е осъществено при условията на повторност по смисъла на §1, т.35 от ДР на ЗДДС, тъй като нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление № 769750–F764057/14.05.2024г., влязло в сила на 05.06.2024г., с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Санкционната разпоредба на чл.185, ал.4 вр. чл. 185, ал.1 от ЗДДС предвижда за такова нарушение имуществена санкция от 2000 лева до 8 000 лева.

Съдът счита, че деянието не е маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер. Наложената имуществена санкция е към минималния размер, предвиден от закона и съответства на целите на наказанието съгласно чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4696/28.10.2024г. по НАХД № 12790/2024г. на СРС, 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 783941 –F778756/13.08.2024г., издадено от издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на ТД на НАП [населено място].

ОСЪЖДА „Д. Т.“ – ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя У Ю. да заплати на ЦУ на НАП съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.